

การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA*

The Study Of The Reading Comprehension Ability Of Prathomsuksa 4
Students By Using The Mia Reading Teaching Method

อรพัทธ์ ศิริแสง (Oraphat Sirisaeng)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 มีจำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลยโสธร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การทดสอบค่าที่ (t-test) แบบ Dependen

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA

This Article Submitted in Partial Fulfillment of Requirements for the Master Degree of Education Program in Teaching Thai Language Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University. "The Study of the Reading Comprehension Ability of Prathomsuksa 4 Students By Using the MIA Reading Teaching Method."

** นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทรศัพท์ 080-727-1372 e-mail : Orapat1@hotmail.com ที่ปรึกษานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข ที่ปรึกษานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉันทนา วัฒนอนอม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพบูลย์ศิริธรรม

M.Ed in Master of Education Program in Teaching Thai Language Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University. Tel : 080-727-1372 e-mail : Orapat1@hotmail.com Thesis Advisers: Assoc.Prof.SomPorn Ruamsuk, Asst.prof. Montana Watanatanom, and Asst.prof.Chaiyos Paiwithayasiritham,

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the reading comprehension of Prathomsuksa 4 students before and after using the MIA reading teaching method, and 2) to study Prathomsuksa 4 students' attitude toward MIA reading teaching method. The samples were 30 Prathomsuksa 4/6 students of Anubanyasothon School. The research was conducted within second semester of the 2014 Academic Year.

The instruments used in this study were 1) 4 lesson plans of reading comprehension using the MIA reading teaching method 2) Using the multiple choices of MIA reading teaching method to test the reading comprehension skill, and 3) The questionnaires of Prathomsuksa 4 to assess the student's attitude toward the MIA reading teaching method. The data was analyzed by mean (\bar{X}) and Standard Deviation (S.D.). The results were analyzed using a t-test dependent design.

The research findings were as follows:

1. The reading comprehension of Prathomsuksa 4 students' taught by using MIA reading teaching method were significantly higher than before study at the .05 level.
2. The Prathomsuksa 4 student's attitude toward MIA reading teaching method were at high agreement level

บทนำ

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคน สามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านทุกเพศ ทุกวัย ตั้งแต่การดำเนินชีวิต การศึกษา การทำงาน ตลอดจนการพักผ่อน การสะสมประสบการณ์และความคิดจากการอ่านจะช่วยให้คนเราหาคำตอบของปัญหาที่ต้องการได้ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ผู้ที่รักในการอ่านจึงเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเองยิ่งไปกว่านั้นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้คือการอ่าน เพราะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่าน ทำให้พัฒนาสติปัญญา ด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเองเกิดเป็นความคิดใหม่ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนาความสามารถทางการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี” สอดคล้องกับ พรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2545: 59) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า “การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน คือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้อง ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ” จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้ เป็นรากฐานสำคัญในการศึกษาแต่ละสาขาวิชาเพราะวิชาการ

ต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและจับใจความจากเรื่องทีอ่าน จากนั้นจึงนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามต้องการ การอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องอ่านจับใจความได้และสรุปสาระสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ ดังที่ แวมมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า “เป็นความเข้าใจเรื่องทีอ่านระดับต้นและเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนอ่านจับใจความเรื่องทีอ่านไม่ได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย” ส่วน ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) กล่าวไว้ว่า “การอ่านเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะการอ่านจับใจความ เพราะผู้ทีอ่านจับใจความของเรื่องทีอ่านได้มากย่อมมีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่า ผู้ทีไม่สามารถจับใจความของเรื่องทีอ่านได้” นอกจากนี้ สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 23) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านจับใจความสรุปได้ว่า “การอ่านจับใจความเป็นการอ่านทีทำให้เป็นคนที่น่าสนใจเพราะอ่านมากทำให้มีความคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง ดังนั้นการอ่านจับใจความเป็นทักษะทีมีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนและในชีวิตประจำวัน”

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านจับใจความ จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดเนื้อหาไว้ในสาระการเรียนรู้แกนกลาง ให้นักเรียนอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้นๆ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ นิทานชาดก บทความ บทโฆษณา งานเขียนประเภทบันเทิงใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน สารคดีและบันเทิงคดี (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551: 13)

แต่จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน ปีการศึกษา 2556 ซึ่งจัดการทดสอบโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1 พบว่าผลการทดสอบยังอยู่ในเกณฑ์ระดับปรับปรุงและอ่านไม่รู้เรื่องถึงร้อยละ 32.61 และ 37.39 ตามลำดับและจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในกลุ่มสาระภาษาไทยโรงเรียนอนุบาลสระบุรีถึงปัญหาในการสอนอ่านจับใจความไดว่านักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน ไม่ชอบอ่าน หรือแสวงหาความรู้จากการอ่านด้วยตนเอง นอกจากนั้นนักเรียนบางส่วนอ่านหนังสือไม่คล่องซึ่งเป็นปัญหาทีสำคัญเพราะเมื่ออ่านตามเพื่อนไม่ทันหรืออ่านทีครูกำหนดให้ไม่ได้ นักเรียนก็จะไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องทีอ่านได้หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ทีครูกำหนดให้ทำได้และพบว่านักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้ เมื่อครูให้นักเรียนสร้างแผนภาพความคิดหรือเขียนสรุปความจากเรื่องทีอ่าน นักเรียนจะไม่เขียนจากความเข้าใจแต่จะลอกเนื้อเรื่องบางส่วนออกมาไม่สามารถบอกได้ว่าใจความใดเป็นใจความหลักใจความใดเป็นใจความรองไม่สามารถเขียนสรุปความออกมาเป็นภาษาของตนเองได้ และสาเหตุทีสำคัญคือ ครูไม่ใช้วิธีทีเหมาะสมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ และครูมักจะมีมุ่งเน้นไปที่การสอนอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่านและเน้นการอ่านออกเสียงมากกว่าการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความทำให้ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยทีเกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบต่างๆ ทีสามารถนำมาแก้ปัญหาในการสอนอ่านจับใจความทีเหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหาได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นวิธีการที เมอร์ด็อค (Murdoch, 1986:9-15) อาจารย์สอน

ภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัยควุต คิววิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ มาใช้ในการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ชื่อว่า A more Integrated Approach หรือ MIA เป็นการเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะต่างๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กันไป เมอร์ด็อคได้ให้แนวทางในการสอนดังนี้ 1) ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน(Priming Questions) 2) ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) และ 7) ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction)

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบ MIA ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ดังนี้ ขั้นที่ 1 การถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือสนทนาอภิปรายซักถาม คาดเดาเรื่องจากภาพให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่าน ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่องอธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านมากขึ้น ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่องซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละย่อหน้าเพื่อให้นักเรียนค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ทำแบบฝึกหัดเติมคำให้ประโยคสมบูรณ์ ตอบคำถามจากประโยคปลายเปิด โดยให้นักเรียนตอบคำถามหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนนำเรื่องที่อ่านมาเขียนตามความเข้าใจในรูปแบบของการสร้างแผนผังความคิด หรือแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อเป็นการสรุปความคิดรวบยอดของนักเรียน ขั้นที่ 6 ทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) เรียงประโยคให้เป็นย่อหน้าเล่นเกมต่อจิ๊กซอว์ประโยค เป็นการตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) สนทนาและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนทุกคนเขียนสรุปใจความลงในใบงานเพื่อประเมินผลว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือไม่จากนั้นจึง ตรวจสอบผลงานและปรับปรุงแก้ไข

วิธีสอนอ่านแบบ MIA จึงน่าจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาด้านการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงนำวิธีสอนอ่านแบบแบบ MIA มาใช้จัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความเพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง One Group Pretest - Posttest Design ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธรเขต 1 จำนวน 6 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 230 คนซึ่งโรงเรียนจัดนักเรียนแต่ละห้องในลักษณะละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธรเขต 1 ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มมีขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลยโสธรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ MIA และ ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA จำนวน 4 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นข้อสอบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ MIA จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรวม 2 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน รวมถึงเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และขอบเขตเนื้อหาและศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรกลุ่มสาระภาษาไทย

1.2 ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ และวิธีสอนอ่านแบบ MIA

1.3 ศึกษาและคัดเลือกบทอ่านให้ตรงกับตัวชี้วัดของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือเรื่องสั้น ๓ นิทานชาดก และบทความจากนั้นกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง

1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA จำนวน 4 แผน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของเนื้อหา กิจกรรมและการวัดประเมินผลให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

1.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการสอนในด้านเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อ การวัดผลประเมินผลแล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นข้อสอบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรกลุ่มสาระภาษาไทย

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านแล้วสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องการใช้ภาษาและความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

2.6 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตัวเลือกในบางข้อที่มีความแตกต่างกันโดยให้ใช้คำที่ตรงกัน และเปลี่ยนตัวเลือกที่มีความง่ายเกินไป แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว

2.8 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ ดังนี้

การตรวจสอบค่าความยากง่าย คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 (ธีรศักดิ์ อุณารมย์เลิศ 2549: 61)

การตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือการตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้เพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ พบว่ามีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.27-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.73

2.9 การตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย 30 ข้อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของ คูเดอร์ และ ริชาร์ดสัน ด้วยสูตร KR 20 (Kuder and Richardson, อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 123) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สมบูรณ์แล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยการทดสอบก่อนทดลอง และทดสอบหลังการทดลอง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อ่านจับใจความที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับคือ ระดับ 3 เห็นด้วยระดับมาก ระดับ 2 เห็นด้วยระดับปานกลาง ระดับ 1 เห็นด้วยระดับน้อย สอบถามเกี่ยวกับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นแบบ มาตราส่วนประเมินค่าจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การประเมินการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 203)

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อ่านจับใจความที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

3.4 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อ่านจับใจความที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ที่แก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษาแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลโสธร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจถึงการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA จุดประสงค์ในการเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ จากนั้นทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA และเก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 2 สัปดาห์ สรุปผลจากการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่ได้เรียน และสรุปผลการเรียนรู้ในภาพรวมทั้งหมดทุกเรื่องที่เกิดการจัดการเรียนรู้ ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA

ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และตรวจสอบค่าความยากง่าย

1.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ MIA วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA โดยแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมิน การแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 203)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยพบว่าคะแนนของความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA มีค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 17.47 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.08 และหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 25.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.79 คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 ซึ่งระบุว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นๆ ได้ นักเรียนได้ทำงานอย่างเป็นระบบ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 ซึ่งระบุว่า นักเรียนมีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูคอยช่วยเหลือ แนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนมีความเห็นด้วยมากในด้านกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับ 3 ซึ่งระบุว่า ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเองครูเป็นเพียงผู้วางแผนจัดกิจกรรมและคอยชี้แนะให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนมีปัญหา นอกจากนั้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและรับฟัง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอนนอกจากนี้วิธีสอนอ่านแบบ MIA มีขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีการจัดกิจกรรมที่เป็นขั้นตอนและแต่ละขั้นตอนจะมีใบงานประกอบให้

นักเรียนได้ปฏิบัติเป็นการสร้างความเข้าใจในการอ่านตามลำดับ โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือสนทนาอภิปรายซักถาม คาดเดาเรื่องจากภาพให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรื่องที่อ่าน การถามนำก่อนอ่าน ในขั้นนี้ผู้วิจัยใช้ภาพในการสร้างความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านกับนักเรียน จากนั้นตั้งคำถามกับนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงคำตอบไปสู่เนื้อเรื่องที่จะอ่าน นักเรียนจะได้ตอบคำถามและเชื่อมโยงคำตอบกับประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพราะความรู้และประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้ถูกต้อง และทำให้ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2543: 57) ที่ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรและสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นคว้าความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มาขึ้นเป็นความคิดซึ่งต้องการอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดความเข้าใจในที่สุดซึ่งตรงกับแนวคิดของรัดเดล (Ruddell, 2002, อ้างถึงใน มณีรัตน์ สุโกษิตรัตน์, 2553: 29) ที่กล่าวว่า การช่วยให้นักเรียนรู้จักทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน รู้จักตีความ รู้จักนำไปใช้รวมทั้งจัดโอกาสที่หลากหลายให้นักเรียนได้นำไปเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมจะช่วยกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น

สำหรับขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม และให้นักเรียนนำคำศัพท์นั้นไปแต่งประโยคเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านมากขึ้น ขั้นตอนนี้นักเรียนจะได้สนทนากับเพื่อนในกลุ่มเพื่ออภิปรายร่วมกันถึงความหมายของคำศัพท์ นอกจากนี้การนำคำศัพท์นั้นไปแต่งประโยคจะแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นได้ถูกต้อง คำศัพท์บางคำเข้าใจยาก เช่น อินเดียนแดง หรือพืชเศรษฐกิจ ผู้วิจัยได้อธิบายเพิ่มเติมถึงความหมายและที่มาซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนและจะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่จะโยงไปถึงความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้เป็นอย่างดี ตรงกับความคิดของวิดโดสัน (Widdowson, 1987: 82-86) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องพยายามขจัดปัญหาและอุปสรรคในการอ่านของนักเรียน เช่น คำหรือวลีที่ยาก ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ คือ ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ก่อนการอ่าน และสอดคล้องกับ สมพร มั่นตะสูตร (2534: 23) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญในการอ่าน คือ การรู้จักคำศัพท์มาก เพราะการรู้จักคำศัพท์มากจะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ดี ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่องซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละย่อหน้าเพื่อให้นักเรียนค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะจะสามารถทำให้นักเรียนจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมไว้ในใบงานที่ 2 โดยบทอ่านนั้นจะมีลักษณะเป็นย่อหน้าหลายย่อหน้า เมื่อนักเรียนอ่านจบในแต่ละย่อหน้าแล้ว จะมีคำถามอยู่ที่ย่อหน้านั้น นักเรียนจะฝึกการค้นหาคำตอบจากย่อหน้าที่อ่าน โดยไม่คิดคำตอบขึ้นเอง ซึ่งคำตอบนั้นจะเป็นประโยคใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้ทันทีว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีใจความสำคัญอย่างไร ซึ่งตรงกับ ววมยุรา เหมือนนิล (2541: 44) และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสาราญ (2547: 44) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าการอ่านจับใจความควรเริ่มจาก จับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ถูกต้องแม่นยำ และต้องพิจารณาที่ละย่อหน้าเพื่อหาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ทำแบบฝึกหัดเติมคำให้ประโยคสมบูรณ์ ตอบคำถามจากประโยคปลายเปิด นักเรียนจะตอบคำถามหรือเติม

ข้อความให้สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยผู้วิจัยกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ใน ใบงานที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้เรียบเรียงเรื่องขึ้นมาใหม่ แต่ยังคงใจความสำคัญของเรื่องไว้โดยกำหนดให้ใจความสำคัญนั้นเป็นข้อความที่ขาดหายไป หากนักเรียนเข้าใจเรื่องที่ทำกิจกรรมในขั้นที่ 3 แล้วนักเรียนจะสามารถเติมใจความสำคัญของเรื่องซึ่งเป็นข้อความที่ขาดหายไปได้ และการตอบคำถามในประโยคปลายเปิดนั้น จะเป็นการสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยภาษาของนักเรียนเองอีกครั้งหนึ่ง สอดคล้องกับ ธนู และกุลวดี ทดแทนคุณ (2549: 48) ที่กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความไว้ตอนหนึ่งสรุปได้ว่าให้หาใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าและนำใจความสำคัญนั้นมาเรียบเรียง เพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้นและเนื้อหาครบถ้วน

สำหรับขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือขั้นตอนที่ให้นักเรียนนำเรื่องที่อ่านมาเขียนตามความเข้าใจในรูปแบบของการสร้างแผนผังความคิด หรือแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อเป็นการสรุปความคิดรวบยอดของนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดกิจกรรมนี้ในใบงานที่ 4 ซึ่งจะต้องพิจารณาจากบทอ่านว่าสามารถถ่ายโอนความรู้ไปในรูปแบบใดได้บ้าง เช่น การอ่านนิทานชาดก ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่องเพื่อให้นักเรียนลำดับเหตุการณ์ได้ ส่วนการอ่านบทความ ผู้วิจัยกำหนดกิจกรรมเป็นการเขียนแผนภาพความคิดให้นักเรียนที่ได้ผ่านการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนด้วยตนเองแล้วนั้นจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านนั้นมาเขียนในรูปแผนภาพความคิดได้ เพราะนักเรียนจะรู้แล้วว่า ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้นมีอะไรบ้าง สามารถนำคำตอบจากใบงานที่ 3 มากำหนดเป็นหัวข้อในแผนภาพความคิดและเขียนบรรยายหัวข้อนั้นได้ทันที ตรงกับความคิดของวิดโดสัน (Widdowson, 1979: 141-142) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ดี และนับเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยหากครูคิดว่านักเรียนเข้าใจและมีความรู้ในเรื่องที่อ่านแล้ว การให้นักเรียนถ่ายทอดออกมาเป็นการเขียน การวาดภาพหรือสร้างแผนภาพ จะเป็นการพัฒนานักเรียนทั้งการอ่านและการเขียนและสอดคล้องกับ วิภา ตัณฑุลพงษ์ (2552: 2) ที่กล่าวว่า แผนภาพเป็นเครื่องมือแสดงถึงความรู้หรือความคิดเฉพาะสาระที่สำคัญ สาระที่ดูน่าสนใจแต่ไม่สำคัญจะถูกตัดออกไปจึงช่วยลดกระบวนการทางภาษาที่ซับซ้อนให้น้อยลง การทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ก็ง่ายขึ้น ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อขั้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) เรียงประโยคให้เป็นย่อหน้า เล่นเกมต่อจิ๊กซอว์ประโยค เป็นการตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยจัดทำชิ้นส่วนประโยคในรูปของบัตรคำ นักเรียนจะนำบัตรคำมาเรียงต่อกันเป็นประโยค และนำประโยคนั้นมาต่อกันเป็นย่อหน้าตามเรื่องที่อ่านเมื่อนักเรียนสามารถนำมาเรียงกันย่อหน้าแล้ว จึงนำไปเขียนสรุปใจความ และระบุข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านในใบงานที่ 5 แต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน เป็นการนำกิจกรรมการเล่นมาร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และเพื่อปรับเปลี่ยนกิจกรรมไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่ายสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เกิดความร่วมมือกันในการทำกิจกรรมสอดคล้องกับ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547: 56) ที่กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันร่วมมือการทำงานและในขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) สนทนาและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยผู้วิจัยสุ่มเลือกบางกลุ่มออกมานำเสนอผลงานเพื่อให้ได้ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องในผลงานของกลุ่มตัวเอง โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นได้ร่วมอภิปรายหากมีข้อความใดที่ไม่ตรงกัน หรือสรุปเรื่องที่อ่านคลาดเคลื่อนและแตกต่างกัน แต่ละกลุ่มจะได้ตรวจผลงานและปรับปรุงแก้ไขจากนั้นให้นักเรียนทุกคนเขียน

สรุปใจความลงในใบงานเพื่อประเมินผลว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือไม่ โดยครูเป็นผู้ประเมินผลงานอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งตรงกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2547: 56) ที่กล่าวไว้สรุปได้ว่าการฝึกอ่านจับใจความสำคัญเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การย่อความ โดยการหลอมข้อความต่างๆ เข้าด้วยกันแล้วปรุงแต่งข้อความกลมกลืนกันก็จะเป็นการย่อเรื่อง ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้นำทักษะนี้ไปใช้ในการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของรอสนี บูซามัน (2552:64) ที่พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และเสาวนีย์ ธนะสาร (2553: 79) พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีออสสูงขึ้น

2. จากผลของวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 ซึ่งระบุว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นๆ ได้ นักเรียนได้ทำงานอย่างเป็นระบบ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ อาจเป็นเพราะว่าวิธีสอนอ่านแบบ MIA มีลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจนต่อเนื่องไม่สับสน นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป และทุกขั้นตอนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่าน และสามารถสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้เกิดแก่นักเรียนได้ดี โดยเฉพาะการใช้คำถามที่แทรกอยู่ในแต่ละย่อหน้านั้น ซึ่งคำตอบจะเป็นประโยคใจความสำคัญ เป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุดที่ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น ขั้นตอนนี้จะช่วยในการสอนอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านและทบทวนการอ่านโดยการค้นหาคำตอบจากคำถามที่ครูกำหนด และเมื่อได้ปฏิบัติในครั้งต่อมา นักเรียนจะอ่านโดยพิจารณาไปที่ย่อหน้า เพื่อค้นหาคำตอบนั้น เพราะนักเรียนเข้าใจแล้วว่า คำตอบของคำถามนั้นคือใจความสำคัญของเรื่องซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน (2532: 56) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อมอบหมายให้นักเรียนอ่านเรื่องราวใด ครูจำเป็นต้องตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง นักเรียนหาคำตอบเป็นตอนๆ ไปโดยลำดับ นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้ใบงานประกอบวิธีสอนอ่านแบบ MIA ใบงานที่ประกอบในการอ่านแต่ละขั้นตอนจะเป็นการฝึกทักษะการอ่านจับใจความให้เกิดแก่นักเรียนไปทีละขั้น และเมื่อฝึกไปจนถึงใบงานสุดท้ายจะพบว่านักเรียนจะสามารถเข้าใจถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนสรุปใจความได้ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557: 20) ที่กล่าวว่า ใบงานเป็นใบช่วยสอนที่ผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติตามลำดับขั้นจนเกิดความรู้ ทักษะและความคิดรวบยอด นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 ซึ่งระบุว่า นักเรียนมีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูคอยช่วยเหลือ แนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้วิจัยเพียงแต่คอยแนะนำให้นักเรียนปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน และเมื่อมีกิจกรรมใดติดขัด หากนักเรียนไม่เข้าใจในคำศัพท์ หรือไม่เข้าใจในขั้นตอนใด หรือสงสัยในคำสรรพนามที่ปรากฏในเรื่อง ผู้วิจัยจะอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจเพราะสิ่งเหล่านั้นถือเป็น

อุปสรรคในการอ่านของนักเรียน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังนำกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้
นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันในการทำงาน แบ่งงานกันทำ ทำให้ปฏิบัติกิจกรรม
ได้บรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของทิตานา แชมมณี (2548: 352) ที่กล่าวไว้ว่า กระบวนการกลุ่มเป็น
วิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ทำให้ผู้เรียนได้ข้อมูล
และความคิดที่หลากหลายส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทักษะทางสังคมระหว่างผู้เรียน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังกำหนดขั้นตอน
ในวิธีสอนอ่านแบบ MIA ในขั้นตอนที่ 6 ให้เป็นการแข่งขันต่อจิ๊กซอว์ประโยค เพื่อเปลี่ยนปรับเปลี่ยนกิจกรรมการ
เรียนรู้ที่ต้องปฏิบัติในใบงานเพียงอย่างเดียวมาเป็นการเล่นเกมซึ่งต้องใช้ทักษะการคิด การเขียน และความ
รวดเร็วถูกต้อง สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554:4) ที่กล่าวว่า
กิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย จัดเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยเราให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และ
เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่า เกิดความเข้าใจใบบทเรียนได้ดี นอกจากนี้กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน
ยังช่วยฝึกทักษะให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วยและนักเรียนมีความเห็นด้วยมากในด้านกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับ 3 ซึ่งระบุ
ว่า ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น
ลำดับต่อเนื่องไม่สับสน ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ สามารถปฏิบัติกิจกรรมตาม
ขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป ทั้งนี้เพราะขั้นตอนวิธีสอนอ่านแบบ MIA นั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้
คิดวิเคราะห์ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การใช้ภาพเป็นสื่อเพื่อตั้งคำถามนำนักเรียนในใบงานแต่ละกิจกรรมนั้นนักเรียน
จะต้องทำตั้งแต่คิดหาคำตอบ วิเคราะห์เหตุผล เชื่อมโยงเหตุการณ์ และสรุปเป็นแผนภาพ ซึ่งนักเรียนจะปฏิบัติ
ไม่ได้เลย หากละเลยแต่ในแต่ละขั้นตอน เพราะแต่ละใบงานกิจกรรมจะเชื่อมโยงกันไปโดยตลอด เมื่อนักเรียน
ปฏิบัติไปจนถึงกิจกรรมสุดท้ายจะพบว่านักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดีจนสามารถนำไปเขียน
สรุปใจความด้วยภาษาของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ เสาวนีย์ ณะสาร (2553: 82) ที่กล่าวว่าวิธีสอน
อ่านแบบ MIA เป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนหลากหลาย นักเรียนทุกคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
ได้ นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการเรียนรู้
แต่ละกิจกรรมทุกครั้งจะที่เรียนและต้องนำความรู้มาถ่ายทอดให้เพื่อน ๆ ได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นการพัฒนาทักษะ
ทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้กิจกรรมการ
เรียนรู้ประสบผลสำเร็จ โดยมีผลของวิจัยความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มี
ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีออคอยู่ในระดับ
มาก และผลวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557: 474) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามแนวการสอนอ่าน
ของเมอร์ดีออค (MIA) อภิปรายผลไว้ว่า มีขั้นตอนการสอนที่เป็นกระบวนการ อีกทั้งเป็นการเรียนการสอนที่เน้น
กระบวนการคิด โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิดโดยเฉพาะคิดแก้ปัญหา โดยกิจกรรมการเรียน
การสอนจะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายโดย
การนำประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาตนเอง ในแต่
ละขั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลือกลุ่ม
ด้วยความกระตือรือร้น ทำให้นักเรียนเกิดความสุข ไม่เบื่อหน่าย โดยมีผลของการวิจัยระดับความคิดเห็นของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA) ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำวิธีสอนอ่านแบบ MIA ไปใช้สอนอ่านจับใจความดังต่อไปนี้

1. ครูอาจนำสื่อเทคโนโลยี เกม เพลง ที่น่าสนใจและสอดคล้องกับเรื่องที่นักเรียนจะอ่านมาให้ นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันก่อนนำเข้าสู่ประเด็นที่ต้องการให้นักเรียนอภิปรายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. การทำกิจกรรมครูควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยหรือนักเรียนสนใจไม่ควรเลือกเนื้อหาที่ยากเกินไป
3. ครูควรทบทวนหรือให้ความรู้เรื่องการสร้างแผนภาพความคิดและแผนภาพโครงเรื่องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจก่อนการทำกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูล นักเรียนจะได้ปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำวิธีสอนอ่านแบบ MIA ไปจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นอื่นๆ และระดับมัธยมศึกษา
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เช่น เปรียบเทียบกับวิธีสอนอ่านในแบบ KML หรือ เปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบ SQ3R
3. ควรศึกษาวิจัยการนำวิธีสอนอ่านแบบ MIA ไปจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียน เช่น การเขียนสรุปความ การเขียนสร้างสรรค์ ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2543). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *เอกสารดำเนินงานตามแนวทาง*

ปฏิรูปการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์ “2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน”

แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท

กานต์ธิดา แก้วกาม (2557). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ” *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal* 7, 3 (กันยายน-ธันวาคม): 43-56.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ. (2547). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แชมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนู และกุลวดี ทดแทนคุณ. (2549). *ภาษาไทย 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.

- ธีรศักดิ์ อุ่ณออารมย์เลิศ. (2549). **เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา: การสร้างและการพัฒนา**. นครปฐม :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นราธิป เอกสินธุ์ (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระเรียนรู้
ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA)”
วารสารวิชาการ Veridian E-Journal7, 3 (กันยายน-พฤษภาคม): 464-477.
- บันลือ พลฤกษ์วัน.. (2532). “แนวทางการพัฒนาการสอนอ่านเบื้องต้น” **วิทยากร**5,(กุมภาพันธ์) : 29-35
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2545). “การอ่าน : เครื่องมือในการแสวงหาความรู้” **วารสารวิชาการ**5,1(มกราคม): 59-60.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มณีนีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2553). **อ่านเป็น : เรียนก่อนสอนเก่ง**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิภา ตันจุลพงษ์. (2552). **แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยโดยการใช้แผนภาพ**.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2541). **การอ่านจับใจความหนังสือเสริมประสบการณ์วิชาภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2531). **หลักนักอ่าน**. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2534). **การอ่านทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช.
- เสาวนีย์ ธนะสาร. (2553). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการ
สอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค.” **ปริญญาานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). **การพัฒนาใบช่วยสอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). **ภาษาพาสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). **พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย**.
พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

- Dvidson,E.V. (1991). “The Relationship Between Teachers Question and pupils Responses During a Directed Reding Activity and a Directed Reading Thinking Activivty.” “n.p.”: “n.p.”
- Delaney, Norma MCLuckie. (1990). “The Effect of Stragegy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Intermational in Familiar and Unfamiliar Expository Test.” “n.p.” “n.p.”
- Johnson, M.R. (1988). “The Effect of Gloze Story Map Strategy on Reading Comperhension” “n.p.” : “n.p.”
- Murdoch, George S. (1986). “A More Intergrated Approach to the Teaching of Reading,” **English Teaching Forum 34**, (January): 9-15
- Perkins, P.G. (1982). “Decording Skill and Vocabulary Knowledge in Reading Comprehension.” “n.p.” : “n.p.”
- Widdowson, H.G. (1987). **Teaching Language as communication**. London:Oxford University.